

کارگاه چگونگی حضور در "پنج اقلیم حضور" در ایران

با روایت داریوش شایگان از فردوسی - خیام - سعدی - مولوی و حافظ

شعر و شاعر در فرهنگ ایران نقش و تعریفی در خور توجه دارد. شاعر در ایران علاوه بر برخورداری از قدرت تخیل و مهارت های سُرایش، هنرمندی ریزبین و مشاهده گری تواناست. شعرِ چنین شاعری علاوه بر دارابودن از زیبایی بیان و ملاحط طبع، هم اوضاع زمانه را به تصویر می کشد و هم آن را مورد ارزیابی انتقادی قرار می دهد. محصول چنین شرایط و ویژگی هائی از شعر و شاعری، به شیوه هائی از زبان و بیان منجر شده که می توان آن هارا جلوه های زیبایی شناسی اعصار تمدنی و عصاره هائی از تاریخ اجتماعی ایران قلمداد کرد. اینگونه می توان پذیرفت که شعر و شاعر در کشور ما نقشی ورای سُرایش قطعاتی "موزون و مخیل" بر عهده دارند و به شیوه ای تنگاتنگ با موقعیت سرزمین و اوضاع زمانه در ارتباط هستند.

داریوش شایگان - به قول خودشان - متفکری آزاد است... و باز همچنانکه در مقدمه کتاب "پنج اقلیم حضور" می گویند در ادبیات و شعر فارسی متخصص نیستند... اما عمق جهان بینی و زیباشناسی این شاعران و تاثیر شیوه های تفکری آن ها بر شاعرانگی و بر چگونه زیستن ما ساکنان این کشور کهنسال، شایگان را واداشت که از میان هزار سال شاعری، پنج شاعر متفکر و برجسته را برگزیند و از منظر خود جهان بینی آن ها را برای نسل ما بازگوید. دو تن از این شاعران به تائید تاریخ به مقام "حکیم" نائل شده و سه شاعر دیگر هر سه از خداوندگاران زبان و اندیشه و زیباشناسی هستند. اگرچه از حضور هر پنج شاعر قرن ها گذشته اما جهان بینی آن ها همچنان حی و حاضر و معیار های جمالشناسی شان نیز همچنان الهام بخش متفکران و هنرمندان معاصر ایران و جهان است.

کارگاه چگونگی حضور... در هفت جلسه تدارک دیده شده و روایت داریوش شایگان در کتاب "پنج اقلیم حضور" محور گفتگوها در این کارگاه می باشد.

مسئول کارگاه: محمد رضا حائری

منتشر شده در تاریخ ۸ مرداد ماه ۱۴۰۲